

[Sigsgaard.]

taget hensyn til, at der skal betales skat af pengene. Det betyder jo, at kompensationen ikke strækker til, sådan som pensionisternes organisation også har udtalt det. Det betyder igen, at momsforhøjelsen trods kompensationen vil medføre, at pensionisterne får sværere ved at få pensionen til at slå til, og det kan måske være svært nok for mange i forvejen.

Dertil kommer altså for VS, men det har jeg nævnt ved første behandling, at vi ikke kan acceptere, at kompensationen er mindre for gifte end for enlige. Det er hele det princip, vi er utilfreds med. Vi må selvfølgelig stemme for kompensationen, men jeg synes alligevel, det skal huskes, at den er for ringe, og at momsforhøjelsen derfor for de grupper vil betyde en lavere levestandard.

De lavtlønnede får jo ingen kompensation, deres skat vil stige med op til 40 pct., som jeg har nævnt det tidligere her i dag. Oveni kommer så momsen, som rammer dem særlig hårdt, med 8-8½ kr. af hver 100 kr., de tjener, og de får altså ikke én krone i kompensation. Det er så meget mere bemærkelsesværdigt, som det af dagbladene under de forberedende forhandlinger om momsen fremgik, at de radikale i lang tid var stærkt tvivlende over for, om man skulle foretage en momsforhøjelse, og i hvert fald stillede som en ufravigelig betingelse, at der skulle gives fuldstændig kompensation. Jeg ved ikke, om dagbladene har refereret forkert, men det blev ikke dementeret fra radikal side dengang. Nu kan vi konstatere, at kompensationerne langtfra er fuldstændige, så på det punkt må de radikale altså have bøjet sig. Om det er sket med mange sværds slag, kan vi ikke sige, men det har offentligheden i hvert fald ikke mærket noget til, hvis det er sket.

Jeg er overrasket over ved at se udvalgs materialet, at der end ikke har været stillet spørgsmål i udvalget om kompensation til de lavtlønnede. Det fremgår i hvert fald ikke af materialet, at det spørgsmål overhovedet har været taget op.

Hr. Erling Dinesen var inde på, at unge under uddannelse — ganske særlig tror jeg han omtalte lærlingene — rammes hårdt af momsen. De får 6 mill. kr. taget som samlet gruppe gennem ungdommens uddannelsesfond, men det dækker jo på ingen måde

deres udgiftsstigninger, og det har man tilsyneladende heller ikke rigtig været inde på i udvalget. Som bekendt kan de unge ikke leve af ungdommens uddannelsesfond alene, og når man altså beregner, at momsforhøjelsen vil betyde en udgiftsforøgelse for dem på 1,8 pct. — tror jeg det er, man har beregnet det til — hjælper det jo ikke, at man forøger ungdommens uddannelsesfond med et sådant beløb. Den skulle forøges væsentlig mere, hvis der skulle være tale om fuld kompensation. I øvrigt er det jo noget barokt, når vi ved, at en stor del af momsprovenuets skal gå til arbejdsgivertilskud, at unge under uddannelse og lavtlønnede skal være med til at betale tilskud til f. eks. A. P. Møller og Ø.K.

Forhøjelsen af børnetilskuddene er fastsat til samme antal kroner, har ministeren meddelt udvalget, som sidste gang momsen blev forhøjet med 2½ pct., altså i 1968. Hvis vi nu går ud fra, at forhøjelsen dengang svarede til momsfordyrelsen, så gør den det jo ikke i dag med det samme antal kroner, for kronerne er jo blevet en hel del mindre værd, end de var i 1968.

Jeg føler trang til at sige, at der nok kan være nogle, der er glade for det, der sker nu. Lad os f. eks. tage en godsejer, som er skattefri millionær, de findes jo. Han skal betale moms, men ikke nær så meget i procent som hans fodermester. Han får et større børnetilskud til sine 4 børn, han får tilskud som arbejdsgiver, og han får flere penge at arbejde med på grund af momsforhøjelsen. Er han over 67, så får han også sin pension sat op, for også millionærer får fuld folkepension, så vidt jeg ved. Hans regering gør det godt for ham. Men hans lavtlønnede fodermester, som er under 67 — ellers kunne han ikke klare sit job — han får ingen højere pension, han får ingen tilskud, og han får ingen momspenge i kassen; tværtimod skal der nogle momspenge ud af hans kasse, og han får brug for at spænde livremmen ind. Prikken over i'et er, at fodermesterens skat bliver sat op med fra 25 til 40 pct., som vi diskuterede det under behandlingen af udskrivningsprocenten, og godsejeren bliver måske ved med at være skattefri, for der er i hvert fald ikke i det beregnede skatteprovenu taget hensyn til, at skatteligningens påståede effektivisering skulle give væsentligt flere penge i kassen end tidligere. Han